

Zarzuty i główne argumenty:

Zdaniem Komisji przepisy belgijskie wprowadzają ograniczenia w wykorzystywaniu czujek pożarowych legalnie wytworzonych lub wprowadzonych do obrotu w innych Państwach Członkowskich, a zatem są niezgodne z art. 28 WE i niezasadne względami określonymi w art. 30 WE.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-255/05)

(2005/C 205/22)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 16 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. Konstantinidisa, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez F. Louisa i A. Capobianca, avvocati, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że:

- nie poddając przedsięwzięcia budowy trzeciej taśmy dla pieca do spalania ASM Brescia, będącego urządzeniem objętym załącznikiem I do zmienionej dyrektywy 85/337/EWG, ocenie skutków na środowisko naturalne, zgodnie z art. 5-10 zmienionej dyrektywy 85/337/EWG, przed udzieleniem zezwolenia na jego budowę, oraz
- nie udostępniając przez odpowiedni okres wniosku Brescia o udzielenie zezwolenia na realizację trzeciego pieca do spalania w jednym lub większej liczbie miejsc dostępnych publicznie celem umożliwienia zgłaszania uwag przed wydaniem decyzji przez właściwe organy i nie udostępniając decyzji ani odpisu zezwolenia publicznie,
- Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 2 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne,

zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE⁽²⁾ z dnia 3 marca 1997 r., oraz na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy 2000/76/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Spółka ASM Brescia SpA zarządza piecem do spalania posiadającym dwie taśmy i działającym na podstawie zezwolenia wydanego w 1993 r. Tymczasem przed 2003 r. ASM Brescia SpA przeprowadziła realizację „trzeciej taśmy” spalania odpadów.

Trzecia taśma pieca do spalania Brescia jest klasyfikowana jako urządzenie służące do odzysku w rozumieniu pozycji R1 załącznika IIB do dyrektywy 75/442/EWG, zaś jej wydajność przekracza 100 ton dziennie. Urządzenie to powinno być jako takie zostać poddane ocenie jego skutków na środowisko naturalne w rozumieniu zmienionej dyrektywy 85/337/EWG.

Tymczasem, jak potwierdziły władze włoskie, przedsięwzięcie budowy trzeciej taśmy nigdy nie zostało poddane ani ocenie jego skutków na środowisko naturalne, ani badaniu szczególnemu (czyli analizie możliwości poddania go takiej ocenie). Przepisy włoskie bowiem nie przewidują ogólnego obowiązku poddania ocenie skutków na środowisko naturalne urządzeń służących do utylizacji odpadów zgodnie z przepisami dyrektywy 85/337/EWG, lecz przewiduje liczne wyjątki, które znacznie ograniczają zakres stosowania rzeczonyj dyrektywy.

Komisja uważa, że wyłączenie spod przedmiotowej oceny urządzeń służących do odzysku nie tylko nie znajduje uzasadnienia w przepisach wspólnotowych, lecz wręcz stanowi oczywiste ich naruszenie.

Powołując się na przepis art. 12 dyrektywy 2000/76/WE Komisja zarzuca władzom włoskim naruszenie tego przepisu poprzez niedokonanie publikacji wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację trzeciego pieca do spalania ani decyzji zawierającej owo zezwolenie.

⁽¹⁾ Dz.U. WE L 175 z 5.7.1985, str. 40

⁽²⁾ Dz.U. WE L 73 z 3.3.1997, str. 5

⁽³⁾ Dz.U. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91